

KAPITLET II.

Astronomien hos invånarne på Mercurius.

I planetsystemets medelpunkt, eller rättare sagdt i en af brännpunkterna för planetbanornas ellipser, flammar dagens konung, Solen. I öfverensstämmelse med den fredligt demokratiska grundsats vi i början af förra kapitlet uttalade, blir hon den vi sist skola besöka, och skola derföre, under fortsättandet af vår utflygt, först besöka Mercurius, den minsta och närmast medelpunkten belägna bland planeterna. Man vet att, räknadt från Solen, planeterna komma i följande ordning: Mercurius, Venus, Jorden, Mars, Jupiter, Saturnus, Uranus, Neptunus. För att lemna en allmänfattlig idé om de förhållanden till storlekar och afstånd, som förefinnas emellan solsystemets olika delar, skola vi framställa dess geometriska afbildning i smått, en anspråkslös miniatyr af ett lysande rike, på hvars herrskares panna det mest strålande bland diademer flammar.

Låtom oss utvälja en stor och jemn slätt. I midten af densamma lägga vi ett klot om 2 fots diameter: detta klot föreställer Solen.

Omkring denna medelpunkt upprita vi en cirkel af 134 fots diameter, och på dess periferi lägga vi ett hirs-korn: det är Mercurius.

På en cirkelperiferi med 225 fots diameter placera vi en ärta: det är Venus.

En cirkelperiferi med 336 fots diameter, i hvilken en något större ärta rullar, skall föreställa Jordens bana.